

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้า

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕

ข้อ ๓ การขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้า ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้าต่อนายทะเบียน ตามแบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เริ่มก่อการจัดตั้งในกรณีที่ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง และสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง รวมทั้งสำเนาใบอนุญาตทำงาน ในกรณีที่ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นคนต่างด้าว

(๒) เอกสารและหลักฐานการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพของผู้เริ่มก่อการจัดตั้ง

(๓) หนังสือรับรองความประพฤติของผู้เริ่มก่อการจัดตั้ง

(๔) สำเนาหนังสือแสดงสิทธิการใช้สถานที่จัดตั้งสมาคมการค้า

(๕) ข้อบังคับของสมาคมการค้าที่ขออนุญาตจัดตั้ง

(๖) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่จัดตั้งสมาคมการค้า รวมทั้งรูปถ่ายสถานที่จัดตั้งสมาคมการค้านั้น

ข้อ ๔ หนังสือรับรองความประพฤติตามข้อ ๓ (๓) ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด และต้องมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งดังต่อไปนี้ลงนามรับรอง

(๑) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ประจำอยู่ในท้องที่ที่ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมีภูมิลำเนา

(๒) ข้าราชการพลเรือนประเภทบริหาร ประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับปฏิบัติการซึ่งมีอายุงานตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป หรือประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลตามวรรคหนึ่งรับรอง ให้นายทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบความประพฤติของผู้เริ่มก่อการจัดตั้ง โดยใช้วิธีการตรวจสอบหรือให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งแสดงหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าผู้เริ่มก่อการจัดตั้งนั้นมีความประพฤติดี

ข้อ ๕ การยื่นคำขออนุญาตตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ยื่น ณ ท้องที่ที่สมาคมการค้าตั้งอยู่ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด

ข้อ ๖ ผู้ขออนุญาตต้องลงลายมือชื่อในคำขออนุญาตต่อหน้านายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

การลงลายมือชื่อต่อหน้านายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตแสดงบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือเดินทาง พร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าว และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกข้อความว่า ได้เห็นต้นฉบับแล้วและลงลายมือชื่อกำกับไว้ในสำเนาด้วย

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๓ ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขออนุญาตและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขออนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่รับคำขออนุญาตพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังกล่าว หากไม่อนุญาตให้แสดงเหตุผลไว้ในคำขออนุญาตด้วย

ข้อ ๘ เมื่อผู้ขออนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสมาคมการค้าแล้ว ให้นายทะเบียน ออกใบอนุญาตสมาคมการค้าตามแบบที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนสมาคมการค้าและออกใบอนุญาตสมาคมการค้า ให้แก่ผู้ขออนุญาตแล้ว ให้รับจดทะเบียนข้อบังคับของสมาคมการค้าขึ้นไปพร้อมกัน และให้พนักงาน เจ้าหน้าที่แจ้งไปยังสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้าภายในสิบห้าวันทำการเพื่อประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๐ ใบอนุญาตสมาคมการค้าที่ออกตามกฎหมายฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้คงใช้ได้ต่อไป

คำขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้าที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามกฎหมายฉบับนี้โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

พรทิวา นาคาศัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมการค้าที่ได้ใช้มาเป็นเวลานานแล้วซึ่งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้